

V úvodní části „Co je krajina“ je osvěžující vnímání krajiny jako daru, jinak se úvaha pohybuje v často již řečených, až banálních polohách. Dobře jsou dokumentovaná různá východiska estetického vnímání a estetizace krajiny, přírody. Autorce se jen částečně daří objasnit svůj přístup ke „krajinomalbě“ a příklady, kterými své postoje vysvětluje, jsou někdy zavádějící a ne vždy jasné. Je zbytečné vymýšlet nový název pro známé koncepty, ostatně se s kusem nadsázky dá říci, že každá malba je malbou kouskem přírody. Historický exkurz v části „Krajina v umění“ je formalistní, objevují se v něm některé nepřesnosti, i zjednodušování problému. Tam, kde se práce více dotýká tvorby v přírodě a s přírodou, je přehledná, zajímavá a přínosná. Bohužel se text rozbíhá do různých směrů a chybí mu jasná struktura, dětské hřiště má úplně jinou filozofii než land art.

V didaktické části jsou zajímavé projekty, ale objevují se zde i formální zadání, a tak i některé výstupy žáků jsou spíše napodobováním známých děl než skutečným uchopením námětu.

Vlastní výtvarná práce se skládá ze dvou, dalo by se říci, odlišných celků. První skupina je založena na estetizaci nalezených míst a předmětů a s tématem souvisí jen částečně. Druhá má konceptuální strukturu. Soubor tří fotografií dobře vystihuje téma. Desky: deska č. 1 - zajímavý a dotažený koncept, ale podobně jak u strukturálních „maleb“ se tématu dotýká jen okrajově, deska č. 2 - nepředpokládaný sociální rozměr (bezdomovec, hromadění odpadků v přírodě) dává tomuto projektu skutečný „krajinotvorný“ rozměr. Třetí deska je koncepční hra s proměnou předmětu vlivem prostředí a času; nevím, zda to je „krajinomalba“.

1) Uveďte několik českých a slovenských tvůrců z 20. a 21. století, kteří pracují s výtvarným objektem včleněným do struktury krajiny.

2) Co je v přírodě umělé a přirozené a jaký význam mají tyto pojmy ve výtvarném umění (Jindřich Chaloupecký)?